

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ט"ו למסקנא

דף ט"ו ע"א

א. עדים המעידים על הנזק, צריך שיהיו בני חורים ולא עבדים, ובני ברית ולא גויים.

ב. דין האשה שוה לאיש לכל עונשים שבתורה, ולכל דיני ממונות שבתורה, ולכל מיתות שבתורה (שההורג אותם חייב מיתה, ואם הרג אותם שור, הבעלים חייב לשלם כופר).

ג. שור תם שהזיק משלם חצי נזק, ו"א שהוא ממון, כי סתם שוורים אין עומדים בחזקת שימור, שרגילים בנגיחה וצריכים שמירה, ולפיכך היה צריך לשלם נזק שלם, אלא שהתורה חסה עליו לפי שעדיין לא הועד שורו. וי"א שהוא קנס, כי סתם שוורים עומדים בחזקת שימור, ובדין היה שלא ישלם כלל, והתורה קנסה אותו לשלם חצי נזק כדי שישמור את שורו.

ד. הבעלים מטפלין בנבילה, בין בתם ובין במועד.

דף ט"ו ע"ב

א. האומר: המית שורי את פלוני או שורו של פלוני, אם הוא מועד, משלם על פי עצמו. ואם היה תם, לסובר שחצי נזק הוא ממון, משלם. ולסובר שהוא קנס, אינו משלם, כי המודה בקנס פטור.

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

ב. האומר: המית שורי את עבדו של פלוני, אינו משלם שלשים שקלים על פי עצמו, שהוא קנס, והמודה בקנס פטור.

ג. כל המשלם יותר על מה שהזיק נקרא 'קנס', ואינו משלם על פי עצמו.

ד. 'חצי נזק צרורות' הוא ממון, כי הלכה למשה מסיני הוא.

ה. הלכה כדברי האומר שחצי נזק שמשלם שור תם שנגח בקרן קנס הוא. ולפיכך: כלב שאכל כבשים גדולים, או חתול שאכלה תרנגולים גדולים, משונה הוא, ואין גובין אותו בבבל. ואם תפס, אין מוציאים מידו. ואם ביקש הניזק לילך לבית דין שבארץ ישראל, קובעים לו זמן. ואם לא רצה המזיק לילך, משמתין אותו. בין כך ובין כך משמתין אותו עד שיסלק את המזיק, שאסור לאדם לגדל כלב רע בתוך ביתו, או להעמיד סולם רעוע בביתו, שנאמר "לא תשים דמים בביתך".

ו. כלב שאכל כבשים קטנים, או חתול שאכלה תרנגולים קטנים, משלמים נזק שלם, לפי שדרכן בכך.

Etrog

אומץ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il